

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ АКАДЕМІКА СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ
В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ
ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ
ДРУГОЇ МІЖВУЗІВСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

29 ЛИСТОПАДА 2016 Р.
М. РІВНЕ

Рівне
2016

УДК 378
ББК 74.58
А 43

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол № 11 від 22.11.2016 р.)

Ради Інституту педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука (протокол №4 від 17.11.2016)

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович, кандидат історичних наук, професор, ректор
Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, перший
проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Сілков Валерій Васильович, кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного
факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Пагута Тамара Іванівна, кандидат педагогічних наук, доцент директор Інституту
педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка
Степана Дем'янчука

Колупасва Тетяна Євстафіївна, кандидат педагогічних наук, професор, завідувач
кафедрою педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного
університету

Мельничук Лілія Борисівна, кандидат педагогічних наук, доцент завідувач кафедри
педагогіки Інституту педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного
університету імені академіка Степана Дем'янчука

Яковишина Тетяна В'ячеславівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету

УДК 378 **Актуальні проблеми педагогіки вищої школи в контексті підготовки**
ББК 74.58 **педагогів початкової ланки освіти.** Матеріали другої міжвузівської
А 43 науково-практичної студентської конференції. – Рівне: РДГУ, 2016.- 280 с.

До збірника увійшли статті та тези доповідей учасників другої міжвузівської
науково-практичної студентської конференції "Актуальні проблеми педагогіки вищої
школи в контексті підготовки педагогів початкової ланки освіти" (Рівне, 29 листопада 2016
р.). Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та
зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Для науковців, викладачів вищих закладів освіти, аспірантів та студентів.

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової освіти
Рівненського державного гуманітарного
університету, 2016. Укладання.

© Автори статей, 2016

Провівши теоретичні дослідження, ми дійшли висновку, що незважаючи на певну кількість наукових праць з проблеми адаптації студентів до навчання у вищих навчальних закладах, вона розроблена недостатньо і потребує подальшого вивчення.

Список використаних джерел

1. Андреева А. М. Соціальна психологія / А. М. Андреева. – К., 1988. – 194 с.
2. Витковская М. И., Троцук И. В. Адаптация иностранных студентов к условиям жизни и учёбы в России (на примере РУДН) // Вестник РУДН. Серия «Социология». – 2004. – № 6–7. – С. 267–284.
3. Ворожбит С. А. Почуття довіри як чинник соціально-психологічної адаптації студентів [Текст] : автореферат... канд. психологічних наук, спец.: 19.00.05 - соціальна психологія; психологія соціальної роботи / Ворожбит С. А. – К. : Ін-т психології ім. Г.С. Костюка, 2011. – 20 с.
4. Казміренко В. П. Програма дослідження психолого-соціальних чинників адаптації молодшої людини до навчання у ВНЗ та майбутньої професії / В. П. Казміренко // Практична психологія та соціальна робота. - 2004. - № 6. - С.76-78.
5. Хайруллина Э. Развитие ключевых компетенций студентов в проектно-творческой деятельности [Текст] / Э. Хайруллина // Педагогика. – 2007. – № 9. – С. 72-75.
6. Ширяева И. В. Особенности адаптации иностранных студентов к учебно-воспитательному процессу в советском вузе. – Л. : Изд-во ЛГУ, 1980. – 93 с.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ГУВЕРНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Сайко Марія Василівна,

студентка магістратури, заочної форми,

спеціальність 8.01010201 «Початкова освіта»,

Рівненський державний гуманітарний університет

Науковий керівник:

Колупаєва Тетяна Євстафіївна,

к.пед.н., професор, кафедра педагогіки початкової освіти,

Рівненський державний гуманітарний університет

Анотація. *Стаття присвячена проблемі соціального гувернерства як одному з напрямів професійної діяльності соціального педагога. Поняття "соціальний гувернер", функції соціального гувернера, напрями його діяльності у сучасних соціокультурних умовах.*

Ключові слова: *гувернерство, соціальний гувернер, функції та напрями роботи.*

Актуальність: Соціально-економічні, політичні та культурні трансформації у розвитку сучасного українського суспільства обумовлюють необхідність модернізації освітньої системи на всіх її рівнях. Серед пріоритетних завдань є відхід від авторитарної педагогіки, орієнтація на гуманізацію навчально-виховного процесу, створення умов для особистісного розвитку та творчої самореалізації кожної особистості, відкриття її унікального "Я". У Законах України "Про освіту", "Про дошкільну освіту", "Про загальну середню освіту" визначено, що формування самобутньої особистості, її освіта і виховання може відбуватися не тільки в освітніх закладах, а у процесі індивідуального навчання і виховання в умовах сім'ї за допомогою відповідного спеціаліста.

Зміна освітніх і виховних орієнтирів потребує пошуку нових, або використання вже відомих і адаптованих до сучасних умов ідей, поглядів, концепцій тощо. З часу проголошення незалежності України відкрилися широкі можливості для переосмислення чи нового сприйняття теоретичних надбань і практичного досвіду минулого, які розкривалися тенденційно або з ідеологічних причин несправедливо замовчувалися. У контексті зазначеного вище, актуальним є відродження інституту губернерства, як системи особистісно орієнтованого виховання і навчання в домашніх умовах, що майже упродовж століття знаходилася у забутті.

Губернерство як педагогічне явище "постало з потреби формування яскравої неординарної особистості, здатної здійснювати подальший поступ людської цивілізації" [5, 4]. За багатотисячолітню історію воно неодноразово довело ефективність свого існування і на сьогодні є "життєво необхідною галуззю педагогіки, без якої не можна обійтись" [5, 86].

Губернерство – це універсальна система сімейного виховання, яка покликана допомагати батькам у їхньому спілкуванні і взаємодії з дитиною. Слово «губернер» походить з французької мови і означає – найманий домашній вихователь дітей. Ця професія має свою багатостолітню історію і існує у всі часи людського існування. Проте в Україні на XXI століття стан розвитку губернерства не можна назвати високим, бо обізнаність людей про нього низька і лише засоби масової інформації, безпосередньо газети і журнали, розповідають про дані спеціалістів.

Існують такі напрями роботи губернера, які формують чітке уявлення про його функції:

- робота з дітьми-інвалідами, які потребують спеціальної опіки;
- підготовка дитини до школи, індивідуальна робота з обдарованими дітьми або з такими, що відстають від загальної шкільної програми;
- робота з дитиною за попередньо встановленим графіком;
- виконання ролі батьків-вихователів у дитячих будинках сімейного типу.

Кожна дитина потребує індивідуального виховання і навчання, тому допомога губернера у сімейній взаємодії підвищує рівень адаптованості дитини до умов суспільства. Якщо ж згадати відомих педагогів і психологів, то серед них знайдемо не одного, який сам пройшов шлях губернерства і з цього почалася його професійна самореалізація. А М.Монтень, Я.А.Коменський, Дж.Локк, Ж.-Ж.Руссо, Г.С.Сковорода, М.Даниленко, О.В.Духнович, Ястребцев та інші написали праці і книжки по сімейному вихованні, в яких розкрили програми губернерського виховання. Ці видатні новатори досліджували роботу губернера на власному досвіді і саме вони залишили педагогічну спадщину, яка зараз служить основою для створення майбутніх професіоналів у даній галузі. Справжній губернер повинен мати вищу педагогічну освіту, але переважно губернерами в Україні стають не педагоги, а люди робітничих чи не актуальних професій (інженери, радіотехніки). Основний закон – це любов до дітей, а губернерство як покликання, спосіб життя і стан душі. Вимоги до губернерів бувають найрізноманітніші як від кадрових агентств, так і від майбутніх роботодавців, але насамперед губернер повинен вміти створити комфортне виховне і розвиваюче середовище для дитини, володіти сучасними педагогічними технологіями навчання і виховання, керуватися основними принципами, правилами і законами, дотримуватися структури сучасної освіти, використовувати основні методи; губернер повинен сам володіти рисами, яких має навчити свого вихованця і не боятися вчитися у дитини, а навіть прагнути до цього. Губернер повинен бути терплячим, витривалим і вміти стримувати власні емоції.

Дуже важливим є процес вибору губернера, який має 3 етапи:

- *ознайомлення з анкетною претендента;*
- *співбесіда в агенстві;*
- *пробний день або тиждень.*

У цьому процесі визначальною повинна бути думка дитини, адже наймають гувернера батьки, але працювати він буде з дитиною. Тому треба навчитися довіряти власній дитині і, якщо вона не хоче залишатися з певним кандидатом – це перша причина, щоб його не наймати. А от, наприклад, намагатися подружитися з гувернером не варто, бо панібратство у відносинах «працедавець – найманий працівник» створить безліч побутових незручностей.

Гувернер повинен займатися виключно своїми завданнями, щоб його робота була плідною і ефективною, тому не варто додавати йому інших обов'язків, наприклад готування їжі чи прибирання у глобальних масштабах.

Соціологічне опитування на тему гувернерства у місті Львові, показало, що для молодих батьків, гувернер – це актуальна професія в Україні, бо гувернер дає належне виховання дитині і час для самореалізації батькам; термін не використовується, а тому функції поняття не розуміються і змішуються з нянею і покоївкою. А от зрілі люди вважають, що професія «гувернер» - не актуальна, бо вихованням і навчанням дітей повинні займатися батьки безпосередньо, але попит на гувернерів високий, бо існує потреба у вільному часі для інших справ (прибирання, готування); поняття використовується рідко, але функції спеціаліста розуміються.

Поняття "соціальний гувернер" з'явилося наприкінці 90-х рр. ХХ ст. і сьогодні відоме й використовується не лише вузьким колом спеціалістів, а широким загалом фахівців соціально-педагогічної сфери. Проте достатньо чіткого визначення цієї категорії в науковій літературі поки що немає. У словниках і довідниках з соціальної роботи та соціальної педагогіки вона не знайшла відображення. У дослідженнях, які торкаються проблеми соціального гувернерства, науковці частіше уникають тлумачення поняття "соціальний гувернер". Так, І.П. Акіншева у першому методичному посібнику "Технологія роботи соціального гувернера" не розмежує категорії "гувернер" і "соціальний гувернер" та не пояснює сутності останнього [1].

Вперше поняття "соціальний гувернер" визначено у статті Л.І. Кобилянської "Сімейне гувернерство як один із напрямів професійної діяльності соціального педагога" і розглядається як "спеціаліст з медико- соціальної реабілітації дітей інвалідів для роботи в сім'ях і соціальних закладах" [3, 102]. Таке розуміння сутності цього поняття, на наш погляд, значно звужує поле діяльності соціального гувернера й відповідно його функції, а також обмежує категорії дітей, з якими він може працювати.

Заслугує на увагу визначення, яке пропонує Н.О.Максимовська. Вона зазначає, що соціальний гувернер - це "спеціаліст із соціального виховання, який реалізує його в домашніх умовах або в умовах, наближених до таких та базу свою діяльність на індивідуальному підході" [4, 14]. Ми підтримуємо таке трактування з деякими уточненнями і вважаємо, що соціальний гувернер - це соціальний педагог, який здійснює індивідуальну роботу з дитиною в умовах сім'ї або в умовах, наближених до таких з метою її соціального виховання і розвитку, формування як цілісної творчої особистості.

Слід звернути увагу, що соціальний гувернер може працювати з усіма віковими категоріями дітей, крім немовляти, тобто дітьми переддошкільного, дошкільного і шкільного віку. Період від народження до одного року - це час, коли дитина адаптується до зовнішнього світу, і тому, на наше глибоке переконання, з нею мають перебувати виключно близькі люди - мати й батько.

Варто також відзначити, що діяльність соціального гувернера зорієнтована на роботу з усіма категоріями дітей (незалежно від наявності чи відсутності у них проблем), а саме: фізично і психічно здоровими, з обмеженими функціональними можливостями, з незначними порушеннями здоров'я, соціальними проблемами, обдарованими дітьми.

На підставі викладено вище можна визначити такі функції соціального гувернера:

- діагностична;
- прогностична;
- соціалізуюча;
- виховна;
- освітня;
- комунікативна;
- попереджувально-профілактична;
- організаторська;
- консультативна;
- охоронно-захисна;
- корекційно-реабілітаційна;
- соціально-терапевтична;
- посередницька.

Вказані функції домінують залежно від потреб та конкретних ситуацій, що виникли у дитини.

Висновки. Таким чином, у сучасному соціокультурному просторі збільшується кількість дітей, які потребують ефективної професійної допомоги спеціаліста нової форми - соціального гувернера. Це фахівець, який здійснює індивідуальну роботу з різними категоріями дітей переддошкільного, дошкільного та шкільного віку в умовах сім'ї або умовах, наближених до таких з метою їх соціального виховання і розвитку, соціально-педагогічної допомоги і підтримки, захисту їхніх прав та інтересів; сприяє педагогізації батьків, допомагає їм у розв'язанні проблем сімейного виховання.

Соціальне гувернерство як напрям професійної діяльності соціального педагога ще тільки починає своє становлення й відповідно потребує подальших ґрунтовних напрацювань. Перспективним вважаємо визначення змісту, методів і прийомів роботи соціального гувернера з різними категоріями дітей.

Призначення сучасного інституту гувернерства полягає у задоволенні освітніх і виховних потреб, що виникли на сучасному етапі в окремих сім'ях, але є вельми значущими для суспільства у цілому.

Список використаних джерел

1. Акіншева І.П. Технологія роботи соціального гувернера: метод. посіб. для студ. спец. "Соціальна педагогіка та практична психологія", "Соціальна педагогіка та основи правознавства" / І.П.Акіншева. - Луганськ: Альма-матер, 2008. - 164 с.
2. Завацька Л.М. Технології професійної діяльності соціального педагога. Навчальний посібник для ВНЗ / Л.М.Завацька. - К.: Видавничий Дім "Слово", 2008. - 240 с.
3. Кобилянська Л.І. Сімейне гувернерство як один із напрямів професійної діяльності соціального педагога / Л.І. Кобилянська // Молодь і ринок. - 2006. - № 4. - С. 101-105.
4. Максимовська Н.О. Гувернерство в сучасних умовах: соціально-педагогічний аспект / Н.О.Максимовська // Соціальна педагогіка: теорія та практика. - 2009. - № 3. - С. 11-16.

5. Сарапулова Є.Г. Психолого-педагогічні основи навчально-виховної діяльності губернатора: Монографія / Є.Г.Сарапулова. - К. МАУП, 2003. - 264 с.

6. Соціальна педагогіка: Підручник. 4-те вид. виправ. та доп. / За ред. А.Й. Капської. - К.: Центр учбової літератури, 2009. - 488 с.

7. Шароватова О.П. Губернерство як соціально-педагогічна проблема / О.П. Шароватова // Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку. - 2008. - № 1.

СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЬЯТЬ "САМОРОЗВИТОК" ТА "ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК" ОСОБИСТОСТІ

Соломко Інна Антонівна,

студентка 4 курсу,

*напрям підготовки 6.010102 «Початкова освіта»,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Науковий керівник:

Мищеня Оксана Миколаївна,

*к.пед.н., доцент, кафедра педагогіки початкової освіти,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Необхідність професійного розвитку та постійного самовдосконалення сучасного вчителя початкової школи зумовлена важливістю кардинальних змін у світі, в нових демократичних умовах, спрямованих на інтеграцію національної системи освіти в європейський і світовий освітній простір. Тому актуальним питанням сучасної освітньої галузі залишається формування компетентних вчителів, здатних якісно та конструктивно розв'язувати освітні завдання, сумлінно і творчо виконувати професійні функції.

Жодна інша професія не ставить таких вимог до людини, як професія педагога. "Педагог, учитель, вихователь – це довірена особа суспільства, якій воно довіряє найдорожче і найцінніше – дітей, свою надію, своє майбутнє. Доля дітей в руках педагога, в його золотому серці, він має бути джерелом радісного пізнавального і морального зростання своїх вихованців" [3].

Проблема самоосвіти вчителя є багатогранною, її значущість для суспільства була доведена ще за античних часів, системного викладу ця думка набула у класичній педагогіці (Ф.Дістервег, Я.Коменський, А.Макаренко, В.Сухомлинський, К.Ушинський), не втрачає своєї актуальності й у сучасній педагогічній науці і практиці (В.Андрущенко, А.Богущ, С.Гончаренко, Н.Гузій, І.Зязюн, Н.Ничкало, О.Савченко та ін.).

Зародження поняття "саморозвиток" відбулося ще з стародавніх часів, про що свідчать написи на колонні, що знаходиться в храмі Аполлона в Дельфах. Мислителями різних історичних епох надавалось великого значення "саморозвитку" для вдосконалення особистості та суспільства в цілому. Не викликає сумніву той факт, що для здійснення саморозвитку необхідне самопізнання особистості. До цього і закликає вислів відомого античного філософа Сократа: "пізнай самого себе" [4, с.22]. Для Сократа самопізнання – це інтелектуальний процес, що призводить до знання. Слід зауважити, – ще давні люди вважали, що керувати собою, можна здійснювати лише за допомогою самопізнання. Тому самопізнанню надавали великого значення.

З М І С Т

<i>Колупаєва Тетяна Євстафіївна</i> ВІТАЛЬНЕ СЛОВО	3
<u>СЕКЦІЯ 1</u>	
<u>ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР</u>	
<i>Богданюк Марина Юріївна</i> ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ У ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ КЛАСИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ	4
<i>Галушко Діана Василівна</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ГУМАНІЗАЦІЇ ОСВІТИ	8
<i>Гривіцька Руслана Володимирівна</i> СИСТЕМА ПЕДАГОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	11
<i>Гуранець Наталія Анатоліївна</i> ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ Г. СПЕНСЕРА В КОНТЕКСТІ ПРІОРИТЕТІВ ОСВІТИ ХХ СТ.	15
<i>Зубик Ганна Анатоліївна</i> ЖИТТЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	18
<i>Козік Олена Ярославівна</i> ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ	22
<i>Колядич Ірина Іванівна</i> СОЦІОКУЛЬТУРНІ ВИМІРИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	24
<i>Мар'юсик Іванна Вікторівна</i> ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОГО ВИХОВНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	28
<i>Мельник Марія Вікторівна</i> ОСОБИСТІНО-ПРОФЕСІЙНИЙ ІМІДЖ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	32
<i>Стрілецька Катерина Андріївна</i> ФОРМИ І МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНО-МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	36
<i>Страшівська Світлана Ігорівна</i> СУЧАСНА СТРУКТУРА І ФУНКЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ	40
<i>Штаєр Оксана Валеріївна</i> ДО ПИТАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “ПРОФЕСІЙНО- ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА”	44

СЕКЦІЯ 2

ПОЧАТКОВА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ

<i>Бабяр Алла Андріївна</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СПІВРОБІТНИЦТВА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З БАТЬКАМИ УЧНІВ	48
<i>Басараба Діана Василівна</i> ВПЛИВ ВЗАЄМОДІЇ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З БАТЬКАМИ УЧНІВ НА ХІД НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	52
<i>Баховська Маріанна Василівна</i> РОЗВИТОК КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	55

<i>Бондарчук Ірина Володимирівна</i>	МЕТОДИЧНА РОБОТА, ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	58
<i>Бричка Мирослава Анатоліївна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ _____	61
<i>Велесик Віталія Степанівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО УРОКУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	66
<i>Гомон Альона Олексіївна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ НА УРОЦІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	68
<i>Дем'янчук Наталія Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗГЛЯДУ УРОКУ ЯК СКЛАДНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ ТА НЕОБХІДНОСТІ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ДО НЬОГО _____	71
<i>Карпо Віра Юріївна</i>	ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ОБДАРОВАНИХ УЧНІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	73
<i>Коваль Ольга Вікторівна</i>	ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОСВІТА ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ ВЗАЄМОДІЇ _____	76
<i>Ковальчук Ірина Володимирівна</i>	АКТИВНІ ФОРМИ І МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНИХ ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ _____	81
<i>Ковальчук Наталія Анатоліївна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ УМОВНО-СИМВОЛІЧНОЇ НАОЧНОСТІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	86
<i>Конончук Марія Олександрівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОПІЗНАВАЛЬНИХ УМІНЬ ТА НАВИЧОК У ПЕРШОКЛАСНИКІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	90
<i>Куницька Тетяна Вікторівна</i>	ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ НАД ВИРАЗНІСТЮ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	94
<i>Кухновець Людмила Іванівна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЗАУРОЧНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	97
<i>Матушевська Юлія Василівна</i>	ВИВЧЕННЯ МОВНОГО МАТЕРІАЛУ НА ЗВУКОВІЙ ОСНОВІ _____	100
<i>Мозилевська Світлана Русланівна</i>	ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС _____	104
<i>Мотько Тетяна Станіславівна</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ЗВУКИ І БУКВИ» В 2 КЛАСІ _____	109
<i>Нідельська Оксана Юріївна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ _____	112
<i>Панасюк Мирослава Сергіївна</i>	СЛОВНИКОВА РОБОТА НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ В ПРАКТИЦІ НАВЧАННЯ МОЛОШИХ ШКОЛЯРІВ _____	114

<i>Панасюк Оксана Миколаївна</i> ТЕОРЕТИКО – МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	118
<i>Пасічник Дарина Миколаївна</i> ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	121
<i>Полюхович Іван Анатолійович</i> ГЕНДЕРНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ _____	123
<i>Прокоп Яна Сергіївна</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	127
<i>Радчена Юлія Віталіївна</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З ІННОВАЦІЙНИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	131
<i>Сацук Інна Вікторівна</i> ВИДИ ДИКТАНТІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ, ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ _____	135
<i>Сичук Катерина Анатоліївна</i> ВИРАЗНЕ ЧИТАННЯ В СТРУКТУРІ УРОКУ _____	138
<i>Старовойт Оксана Сергіївна</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ _____	143
<i>Стасюк Марина Святославівна</i> ЗАСТОСУВАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ УРОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	146
<i>Тинишук Тетяна Андріївна</i> МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПРОСТИХ ОБЕРНЕНИХ ЗАДАЧ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	150
<i>Толочик Олена Михайлівна</i> КОМПОЗИЦІЙНІ НАВИЧКИ ЯК ОСНОВА ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ _____	154
<i>Томчук Олена Анатоліївна</i> ТЕКСТ ЯК ЗАСІБ ПОЄДНАННЯ ЗМІСТОВИХ ЛІНІЙ ПОЧАТКОВОГО КУРСУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	157
<i>Тумаха Тетяна Анатоліївна</i> ЗВУКОВА РОБОТА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	161
<i>Хасцька Ольга Василівна</i> АНАЛІЗ ПОЕТИЧНОГО ТВОРУ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ _____	164
<i>Цісарук Олена Едуардівна</i> ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА _____	167
<i>Чикалюк Галина Валеріївна</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРНОГО КРАСЗНАВСТВА НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	171
<i>Шостак Марина Павлівна</i> РОБОТА ВЧИТЕЛЯ НАД ФОРМУВАННЯМ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ УЧНІВ В УМОВАХ ГОВІРКОВОГО ОТОЧЕННЯ _____	174

<i>Яримкевич Ірина Валеріївна</i>	РОЗВИТОК ДРІБНОЇ МОТОРИКИ РУК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ОБРАЗОВНОГО МИСТЕЦТВА _____	177
-----------------------------------	--	-----

СЕКЦІЯ 3
СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ
У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ ВИЩОЇ ОСВИТИ

<i>Берташ Віта Олександрівна</i>	РЕФЛЕКСІЯ ЯК АКТИВНИЙ МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОВНОГО МИСТЕЦТВА _____	181
<i>Зарачна Аліна Вікторівна</i>	СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «САМОСТІЙНА РОБОТА» В ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ _____	183
<i>Ковальчук Наталія</i>	РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ІГРОВИХ МЕТОДИК _____	186
<i>Крупенко Олеся Іванівна</i>	ОСНОВИ НАВЧАННЯ ОБДАРОВАНИХ УЧНІВ _____	190
<i>Мариніна Ірина Володимирівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	193
<i>Мельник Олеся Олександрівна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ КОНФЛІКТИ, ЇХ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВ'ЯЗАННЯ _____	196
<i>Мисечко Тетяна Володимирівна</i>	ОБДАРОВАНІСТЬ ШКОЛЯРІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	199
<i>Павлюк Катерина Олегівна</i>	ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ _____	204
<i>Сайко Марія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ГУВЕРНЕРСТВА В УКРАЇНІ _____	208
<i>Соломко Інна Антонівна</i>	СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТЬ "САМОРОЗВИТОК" ТА "ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК" ОСОБИСТОСТІ _____	212
<i>Тимошук Анастасія Анатоліївна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В. СУХОМЛІНСЬКОГО В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВИТИ В УКРАЇНІ _____	216
<i>Усаченко Ганна Юріївна</i>	ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНОСТІ ІНТЕРЕСУ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ _____	219

СЕКЦІЯ 4
ІНТЕГРАЦІЯ ОСВИТИ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТА СВІТОВОГО
ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

<i>Ващишина Юлія Іванівна, Омельчук Дарина Юріївна</i>	ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ _____	223
--	---	-----

<i>Гаврилович Мирослава Олегівна,</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	228
<i>Головатюк Валентина Олегівна</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ШКОЛЯРАМИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	232
<i>Дацька Іванна Іванівна</i> ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО- ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ З ОБДАРОВАНИМИ УЧНЯМИ _____	235
<i>Козік Ольга Василівна</i> ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	238
<i>Кочарьов Владислав Дмитрович</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	242
<i>Кучер Ірина Андріївна</i> ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЧАТКОВИХ ШКОЛАХ ЗА КОРДОНОМ (НА ПРИКЛАДІ ЯПОНІЇ) _____	246
<i>Мельничук Ірина Ігорівна</i> СТРУКТУРА ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	249
<i>Набухотна Ольга Василівна</i> СУХОМЛИНСЬКИЙ В.О. ПРО РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ УРОКІВ МИСЛЕННЯ СЕРЕД ПРИРОДИ _____	253
<i>Тверда Оксана Олександрівна</i> КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ ГОТОВНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВИХОВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ УЧНІВ _____	256
<i>Шевчук Юлія Олександрівна</i> ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ _____	260
<i>Шульгун Марина Віталіївна</i> ПЕДАГОГІЧНА ЕТИКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	263
<i>Юрим Ганна Петрівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРЕДМЕТНО-ГУРТКОВОЇ РОБОТИ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛИ _____	267
<i>Яворська Ірина Юріївна</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	271

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕДАГОГІКИ
ВИЩОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ
ПЕДАГОГІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ**

**Матеріали
другої міжвузівської науково-практичної
студентської конференції**

29 листопада 2016 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/16 . Папір офсетний.
Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 21,6. Тираж 100 прим.

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84